

Prvním důvodem kasačního opravného prostředku Komise poukazuje na to, že Soud jednak tím, že „opomněl“ formulovat důvod podložení postojů Schneider a Legrand v oznámení námitek ze dne 3. srpna 2001, a jednak tím, že tato formulace nepředstavovala „žádný zvláštní technický problém“, nedodržel autoritu rozhodované věci, uskutečnil věcně nesprávná zjištění, zkreslil důkazy, které mu byly předloženy k posouzení, a nesplnil povinnost odůvodnit své rozsudky.

Druhým důvodem kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje, že Soud nesprávně kvalifikoval skutečnosti, dopustil se nesprávného právního posouzení a nedodržel svou povinnost odůvodnění tím, že rozhodl, že procesní nedostatky zjištěný v rozsudku ze dne 22. října 2002, Schneider Electric v. Komise (T-310/01), představuje „dostatečně závažné“ porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům.

Třetím důvodem kasačního opravného prostředku Komise poukazuje na to, že Soud uskutečnil nesprávná věcná zjištění, zkreslil důkazy, nesprávně kvalifikoval skutečnosti a dopustil se nesprávného právního posouzení tím, že rozhodl, že existuje „dostatečně přímá příčinná souvislost“ mezi protiprávním jednáním a druhou složkou identifikované škody, tedy očekávaného závěru z jednání Schneider s Wendel-KKR o ceně za prodej Legrand SA.

Čtvrtým důvodem kasačního opravného prostředku Komise uvádí, že Soud porušil povinnost odůvodnění, která mu přísluší na základě kontradiktornosti důvodů, která postihuje jeho úvahy týkající se příčinné souvislosti existující mezi protiprávním jednáním a jednotlivými složkami identifikované škody.

Pátým důvodem kasačního opravného prostředku Komise poukazuje na to, že se Soud dopustil věcně nesprávných skutkových zjištění, zkreslil důkazy a dopustil se nesprávného právního posouzení tím, že nedospěl k závěru, že Schneider přispěla k druhému buďto identifikované škody. Tento podnik totiž v několika ohledech nesplnil svou povinnost postupovat s řádnou péčí, aby zabránil škodě nebo aby omezil její rozsah, zejména tím, že nepodal žalobu na předběžné opatření s ohledem na povinnost prodeje Legrand, která mu údajně měla být uložena, tím, že se rozhodl prodat tento podnik k datu, k němuž nicméně nepodléhal žádné povinnosti v tomto smyslu.

Šestým důvodem kasačního opravného prostředku Komise vytýká Soudu, že rozhodl *ultra petita*, nedodržel pravidla upravující důkazní břemeno a porušil práva na obhajobu tím, že identifikoval složku škody, které se žalující podnik nedovolával.

Konečně sedmým důvodem kasačního opravného prostředku Komise poukazuje na to, že se Soud dopustil nesprávného právního posouzení tím, že Schneider přiznal náhradu úroků od 10. prosince 2002, kdy došlo ke druhé složce škody.

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. září 2007 Clarou Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Evou Gerhards, Ionou M. S. Hamilton, Raymondem Hillem, Jeanem Hubym, Patrickem Kleinem, Domenicem Lombardim, Thomasem Millarem, Miltiadisem Moraitisem, Ansou Norman Palmer, Nicolou Robinson, François-Xavierem Rouxelem, Martou Silva Mendes, Peterem van den Hulem, Fritzem Von Nordheim Nielsenem, Michaělem Zouridakisem proti rozsudku Soudu prvního stupně (čtvrtého rozšířeného senátu) vydanému dne 11. července 2007 ve věci T-58/05, Centeno Mediavilla a další v. Komise Evropských společností

(Věc C-443/07 P)

(2008/C 22/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Isabel Clara Centeno Mediavilla, Delphine Fumey, Eva Gerhards, Iona M. S. Hamilton, Raymond Hill, Jean Huby, Patrick Klein, Domenico Lombardi, Thomas Millar, Miltiadis Moraitis, Ansa Norman Palmer, Nicola Robinson, François-Xavier Rouxel, Marta Silva Mendes, Peter van den Hul, Fritz Von Nordheim Nielsen, Michaël Zouridakis (zástupci: G. Vandersanden a L. Levi, advokáti)

Další účastnice řízení: Komise Evropských společností, Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Soudu prvního stupně Evropských společností ze dne 11. července 2007 ve věci T-58/05;
- v důsledku toho vyhovět návrhům navrhovatelů z řízení v prvním stupni, a tedy
 - zrušit zařazení do platových tříd přiznané navrhovatelům v rozhodnutích týkajících se jejich přijímání v rozsahu, v němž se toto zařazení zakládá na čl. 12 odst. 3 přílohy XIII nového služebního řádu;
 - rekonstruovat služební postupy navrhovatelů (včetně zhodnocení jejich odborné praxe v platové třídě takto opravené, jejich práv na služební postup a jejich nároků z důchodového pojištění) od platové třídy, do níž měli být jmenováni na základě oznámení o výběrovém řízení a zapsáni na seznam úspěšných uchazečů určený k přijímání, a to buď do platové třídy uvedené v tomto oznámení o výběrovém řízení, nebo do platové třídy odpovídající jejímu ekvivalentu podle zařazení nového služebního řádu (a náležitého platového stupně podle pravidel použitelných před 1. květnem 2004), ode dne rozhodnutí o jejich jmenování;

- přiznat navrhovatelům nárok na úroky z prodlení na základě míry stanovené Evropskou centrální bankou ze všech částek odpovídajících rozdílu mezi platem odpovídajícím jejich zařazení uvedenému v rozhodnutí o přijetí a zařazení, na které měli právo, až do dne, kdy bude přijato rozhodnutí o jejich řádném zařazení do platové třídy;
- uložit žalované náhradu všech nákladů řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Po úvodním tvrzení, že Soud v napadeném rozsudku s navrhovatelem jednal paušálně, aniž by zohlednil konkrétní situaci každého jednotlivého navrhovatele, a že své rozhodnutí založil na navrhovatelem popíraném předpokladu, podle kterého může být legalita jejich zařazení do platových tříd posuzována teprve od okamžiku jejich jmenování, navrhovatelé na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňují dva důvody kasačního opravného prostředku.

Svým prvním důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatelé Soudu vytýkají, že neoprávněně došel k závěru, že čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu úředníků je v souladu s právem. V tomto ohledu uplatňují zaprvé porušení článku 10 dřívějšího služebního řádu Soudem, jelikož Soud údajně nahrazení platových tříd provedené v projednávané věci postavil na roveň „dílní“ úpravě přechodných ustanovení směřem k nové struktuře služebních postupů, odůvodňující neuskutečnění nového projednání s Výborem pro služební řád, ačkoli následky, zejména finanční, tohoto nahrazení platových tříd na situaci dotyčných osob jsou údajně značné a plně odůvodňovaly projednání s uvedeným výborem.

Na podporu téhož důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelé zadruhé uplatňují porušení zásady nabytých práv. Podle nich na rozdíl od toho, co rozhodl Soud, rozhodnou otázkou v projednávané věci nebyla existence nabytého práva na jmenování, nýbrž nabytého práva na zařazení do určité platové třídy v případě jmenování. Ačkoli je nesporné, že oznámení o výběrovém řízení a zapsání na seznam vhodných kandidátů nezakládají nárok na přijetí, toto oznámení a zapsání nicméně pro účastníky výběrového řízení a *a fortiori* pro ty, kteří jsou zapsáni na seznamu úspěšných uchazečů, vytvářejí nárok na to, aby s nimi bylo zacházeno v souladu s oznámením o výběrovém řízení. Toto právo představuje rub povinnosti ze strany orgánu oprávněného ke jmenování dodržet rámec, který si stanovil v oznámení o výběrovém řízení a který odpovídá požadavkům na pracovní místa k obsazení a zájmu služby.

Zatřetí navrhovatelé tvrdí, že Soud porušil zásadu rovného zacházení tím, že činil rozdíl mezi úspěšnými uchazeči výběrových řízení jmenovanými přede dnem 1. května 2004 a těmi, kteří byli jmenováni po tomto datu, jelikož v každém případě hypotetická povaha jmenování úspěšných uchazečů údajně

nepředstavuje zásah do jejich práva opírat se při skutečném přijetí o kritéria zařazení stanovená v oznámení o výběrovém řízení, a tudíž použitelná na přijímání všech úspěšných uchazečů tohoto výběrového řízení. Nadto Soud údajně nijak neprovedl přezkum případné odůvodněnosti rozdílného zacházení prováděného mezi oběma dotčenými kategoriemi úředníků.

Začtvrté navrhovatelé uplatňují porušení zásady legitimního očekávání, jakož i zkreslování důkazů Soudem. Spis předložený tomuto soudu totiž údajně obsahuje velké množství poznatků, které mohou potvrdit tezi, podle které navrhovatelé skutečně obdrželi konkrétní ujištění, co se týče jejich přijímání do platové třídy uvedené v oznámení o výběrovém řízení.

Zapáté a zašesté navrhovatelé konečně Soudu vytýkají, že se neřídil působností článků 5, 7 a 31 služebního řádu a v tomto ohledu rovněž porušil povinnost soudu Společenství uvést odůvodnění.

Svým druhým žalobním důvodem navrhovatelé mimoto napadený rozsudek zpochybňují v rozsahu, v němž zamítl žaloby podané proti rozhodnutím týkajícím se jejich jmenování z důvodu, že ačkoli žalovaná nesplnila svou povinnost předchozího informování, tento nedostatek nemůže sám o sobě způsobit protiprávnost napadených rozhodnutí. V tomto ohledu uplatňují porušení zásad řádné správy, řádné péče, transparentnosti, legitimního očekávání, dobré víry, rovného zacházení a ekvivalence mezi zaměstnáním a platovou třídou.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 24. října 2007 – Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA v. Belgický stát – Vedlejší účastnice řízení: Sanofi-Aventis Belgium SA

(Věc C-471/07)

(2008/C 22/40)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Association générale de l'industrie du médicament ASBL, Bayer SA, Servier Benelux SA, Janssen Cilag SA, Pfizer SA

Žalovaný: Belgický stát